

התנייה שני סמית

ראשי המפלגות השתתפו כולם במישחק. תחת לזכת הביתה, לישון כראוי, ללמוד למחרת היום את התוצאות הסופיות ולקבוע עדי פיהן את המשך דרכם, הפכו מוקיונים בקירקס הטלוויזיוני. עזה על כולם שימעון פרס. כאשר הקפיץ סמית, כמו אז כדי יכול, בהבליפיו את המערך מי 48 ל-51 מנדטים, מיהר פרס לכנס מסיבת עיתונאים, מינה את עצמו כראשיה הממשלה, הרכיב קואליציה ושירטט קווים סוד לממשלה. לא עברו דקות רבות, והקואליציה הזאת התמוטטה כבניין קרפס. בנין, שהיה זהיר הרבה יותר, נשאר בבית עד שהתפור הערפל של סמית. גם שאר המפלגות התנדנדו על הנדנדה הסטאטיסטית, כשמצב הרווח של המנהיגים משתנה חלופות, לפי מצבירוחו הסטאטיסטי של סמית. היתה זאת קומדיה. עקבו אחריה כתבי "העולם הזה", שהיו פזר רים כמטות המפלגות. לחן דיווחם:

אחרי הקירקס של מערכת הבחירות בא הפסטיבל של הנוך סמית. במשך לילה שנים החזיק אדם אחד, כאמצעות הטלוויזיה, את המדינה כולה בקצת של תהפוכות. היה נדמה שכלל לא חשוב מה קרה במשך היום בקצפות, כאשר עמישראל החליט מי ייצג אותו בכנסת ובממשלה. היה חשוב רק מה קורה לחנוך סמית ומירגם שלו. וראה זה פלא: במשך לילה שנים רקדו כל המפלגות לפי חליו של סמית, שמשך כהן כמו אז קפריזי, כאשר הוא מוסיף להן מנרטים ולוקח אותם בחזרה, מכתיר מלכים ומפטר אותם. מדי שעה השתנו התחזיות של סמית, כאשר הוא מקדיש דקות ארוך כות לטיעונים שבאו להוכיח שכעצם לא השתנה דבר, ושלא טעה מעולם. ואילו הטלוויזיה, שהועמדה כולה לרשות הכררנות הסטאטיסטי טית הזאת, הצמידה את עמישראל לתרגילים אלה.

ראש-משלה לשעה: צמרת המערך בשעת השי'מחה, ועם חלוף האופטימיות

קרבת שעת-האפס. "אנחנו אופטימים", מצהירה טל דגני, מזכירת-המפלגה. האם תעבור של" את אחוז החסימה? זוהי השאלה העיקרית שרה מתחבטים כרגע צעירים וותיקי התנועה כאחד. בשלב זה איני יכול לקבוע עמדה, או להעריך את מצבנו. המדינה כולה על גלגלים, וקשה לנבא", אומר מאיר פעיל וממשיך בסידורה של כרססת, המכילה את שמותיהם של חברי-המפלגה.

20.00, מטה המפד"ל
בורג מגיע ומתיישב ליד זבולון המר. יהודה בן מאיר נעמד מאחוריהם. בפניה מסתחר חיים דוקמן, איש גוש אמונים של המפד"ל. הכל ממתניגים בדריכות להודעת הטלוויזיה על תוצאות התחזית של הנוך סמית. כשתיים יבין מודיע שלמפד"ל יהיו שישה מנדטים בלבד, בורג אינו מגיב, וכולם עוקבים בדריכות אחרי התחזית לגבי תמ" של אברהם צירא. שני מנדטים לאברהם צירא מעלים חיור על פני הישיבים בחדר צמרת המפד"ל. בעוד בורג שומר על קרירות, מתפשטת אווירת-נכאים בשל העובדה שלאגודה יהיו חמישה מנדטים — רק מנדט אחד פחות מהמפד"ל. בורג מתריין לטלוויזיה, ואחריכך מתחילים לערוך חשבונות קואליציוניים אפשריים.

20.00, מטה התחיה
אווירה עוינת מקדמת את נציגי העיתונות. הדובר, יוסי שליון, יצא, ואיש אינו יודע היכן הוא נמצא. חבר התנועה, יוסי מעיין, מסרב אף הוא לדבר, אך מסביר זאת בכך שתנועתו היא של אנשים אחראיים, ולא מפרש. בקומה השנייה, בחדר צדדי, יושב יובל נאמן, מעיין באינפורמציה שמעבירים אליו יודע-יסוד. בנוגע למיספרי הבחורים של התחיה, נאמן שומר על שתיקה. הוא מחייך לעבר הצלם, ולא פותח את פיו.
20.15, מטה ל"ע
במטה ל"ע האווירה אופטימית. "אנחנו נקבל שני

המפלגות הקטנות. מרימה טלפון נסער וזועמת: איפה הדמוקרטיה כאן. בחג הדמוקרטיה? או שתזכיר את כולם, או שלא תזכיר אף מפלגה!
19.45, מטה שינוי
ח"כ מרדכי וירשובסקי נכנס לחדר, מחייך ואומר: הומור ואמונה! רק שני דברים אלה יחיוקן אותנו. ועם האמונה, נקבל לפחות שלושה מנדטים. נקים קואליציה עם המערך, למרות שהוא לא טוב, אבל עדיף על הליכוד. רק לא ליכוד!

19.40, מטה הליכוד
הצייר סיים לא מכבר שבתירעב, אנדריי קיל-צ'נסקי, יושב במרפסת. שם הוכן מיצפה טלוויזיה מאולתר לאוהדים שלא יהיה להם מקום באולם עצמו. "לקחנו אותם בשיבעה מנדטים", הוא אומר. למטה עושים "הגורילות" פעולת-הטעייה. הם טוענים שהכניסה תהיה רק בחזית הבניין, והקהל עובר לשם. כך מתאפשר לשר דויד לוי להגיע מן השער הצדדי בלי שירגישו בו. לוי אומר: "אני אופטימי".
20.00, מטה המערך
מרתף מלון דבורה מתמלא בעיתונאים. הספסלים הי מיועדים לראשי המפלגה ריקים עדיין. חיים הרצוג והיים ברילב מגיעים, הבעה דאוגה על פניהם. עמירם גיר מגיע גם הוא. האווירה דחוסה. דני רוזוליו אומר כי שמע שהמצב לא טוב. הידיעות שלו באות מהקלפיות של תנועת-המושבים. מדווחים לשימעון פרס. הוא אומר שהוא הולך הביתה להתגלה. העיתונאי שלמה נקדימון, מי שהיה היועץ לענייני עיתונות של ראש-הממשלה, מנחם בגין, מגיע. "באתה לרגל?" הוא נשאל. לא אני כאן על תקן עיתונאי אובייקטיבי, הוא משיב ומוסיף, זה לא סוד שאני איש ארץ-ישראל השלמה".

20.00, מטה של"י
האווירה במטה של"י הולכת ומתחממת, ככל שמת

18.30, מטה המערך
חבלי-מישטרה מגיעים למלון דבורה, ומפנים מהמרתף, הנמצא שלוש קומות מתחת לאדמה, את צוותי הטלוויזיה והרדיו. השמועה אומרת כי הוטמנה פצצה באולם. עיתונאי זר מביע דאגה — לא מפצצה אפשרית, כי אם משריפה אפשרית. "לאן אפשר לברוח?" הוא שואל. אהרלה הראל, ראש מטה הבחירות של המערך, מראה לו את יציאת-החירום.

19.00, מטה תל"ם
בחדר הפיקוד מטרטרים הטלפונים הרבים, הפזורים על השולחנות. מכס מלכה, ראש אירגון המיבצע, מקשיב לדברי עידוד מפי הפעילים בשטח, המדווחים על תחושה, שמפלגתם החדשה תזכה בחמישה מנדטים. המזכירות החינניות עוסקות בתיאום הקשר עם הפעילים בכל רחבי הארץ. מרדכי בן-ספורת מודיע שהוא יוצא מבראר שבע לכיוון תל-אביב.
19.15, מטה הליכוד
מצודת זאב בתל-אביב. אולם עצמאות, בקומה השנייה, ריק עדיין מעסקנים. שם יהיה מרכז התיקשורת. שני טכנאי-טלוויזיה טוענים לבעלות על כבלים המתוחים על הריצפה, ויוצרים יס-נחשים גדול ומפולת. בקומה ה-12 יושב ח"כ איתן לבני, המרכז את מטה יום הבחירות. הוא מקבל בטלפון תוצאות מימית. "איזו פירמה קיבלה 160 קולות?" הוא שואל. "התחיה עושה סנסאציה", אומר מישהו לידו. "תוצאות מוסרים רק לי ולבגין!" צועק ליבני כאשר מתברר לו שהתוצאות דולפות החוצה. השר יצחק שמיר מגיע, ראשון מבין חברי-הממשלה. "אני מרוצה מאוד, אבל צריך להמתין לתוצאות", הוא אומר.

19.30, מטה ר"ץ
ח"כ שולמית אלונגי חיור על השפתיים, והרבה מאוד אופטימיות. הנעלמת כממטה-ריקסם, ברגע שכתב הטלוויזיה, מנשה רו, מזכיר את המפד"ל והתחיה, ומתעלם מיתר